

РЕШЕНИЕ

№ 27670

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3547** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ вр. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Д. С. Х. (преди И.) от [населено място] чрез адв. Г. В. – ПАК срещу отказ по искане на основание чл. 17, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], обективиран в отговор изх. № ОИТ – 2026 – 00740 от 27.02.2026 г. на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, подписан от юрисконсулт в дружеството, с който е отказано да се заличат личните й данни и да се подаде коригираща информация до Централния кредитен регистър относно кредитно задължение.

С жалбата се твърди, че обжалваният отказ, обективиран в отговор изх. № ОИТ – 2026 – 00740 от 27.02.2026г. на „ЕОС Матрикс“ ЕАД е незаконосъобразен, тъй като са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, същият е в противоречие с материалния закон и с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

Жалбоподателката сочи, че е сключила договори за банков кредит от 2.12.2014г. с „Транскарт Файненшъл Сървисис“ АД и от 28.04.2015г. с „Кредит Гаранция“ ЕООД, като задълженията й по тях са цедирани на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, като информация за това обстоятелство е получила от БНБ. На 04.22.2026г. е уведомила дружеството, че няма да заплати доброволно задълженията си по кредитите, поради изтекла погасителна давност. Оспорва доводите на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, че договорните отношения за прехвърляне на вземания е основанието за обработване на лични данни, което съответства на чл. 6, § 1, б. „б“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския

парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните - ОРЗД). Излага, че възражението за изтекла погасителна давност води до преустановяване събирането и подаването на информация за кредита от ответника. Вследствие на това отпада и задължението на „ЕОС Матрикс“ ЕАД да подава информация за жалбоподателката в Централния кредитен регистър (ЦКР), което предопределя незаконосъобразност на постановения от дружеството отказ. Отново във връзка с възражението за изтекла погасителна давност, жалбоподателката счита, че неоснователно „ЕОС Матрикс“ ЕАД твърди, че съществува легитимен интерес за обработването на личните й данни по смисъла на чл. 6, ал. 1, б. „е“ от ОРЗД, тъй като това волеизявление води до отпадане на възможността вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството. Искане се отмяна на оспорения отказ на администратора на лични данни, като същият се задължи да преустанови обработката на личните данни на жалбоподателката в системите на дружеството, да преустанови подаването на информация за лицето в ЦКР в раздела за активни кредити, както и да бъде заличена информацията в раздела за просрочия за активни кредити и по погасени кредити.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът - „ЕОС Матрикс“ ЕАД, чрез процесуалния представител юр.к. Й. К., в писмен отговор към придружителното писмо, с което е представена административната преписка излага съображения, че жалбата е неоснователна. Твърди, че „ЕОС Матрикс“ ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на ОРЗД, а не административен орган, който издава изричен отказ. Поради това дружеството има изрично назначено оправомощено лице – длъжностно лице по защита на личните данни, натоварено да изпълнява задачите по смисъла на чл. 39 от ОРЗД, включително да действа като точка за контакт със субектите на данни. Това длъжностно лице е вписано в Публичния регистър на администраторите и обработващите лични данни, който е общодостъпен. От друга страна „ЕОС Матрикс“ ЕАД е регистрирано и като финансова институция по чл. 3а от Закона за кредитните институции и в това си качество има задължения по специализирано секторно законодателство под контрола на БНБ. Това обаче не го приравнява на административен орган, а само му възлага задължения да изпраща отговори на запитвания на свои клиенти, които се издават от юрисконсулт на дружеството и не е задължително да се изпращат заедно с отговорите по реда на ОРЗД. По отношение на конкретния случай обаче, отговорите по реда на Наредба № 22 от 2009 г. на БНБ за ЗКР и отговорът по чл. 12 от ОРЗД, са обективирани в едно писмо с цел процесуална икономия. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 125 евро.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв.В., който моли да се отмени отказа на ответника и преписката да се върне за ново произнасяне с конкретни указания. В писмени бележки излага подробни мотиви за незаконосъобразност на оспорения отказ. Излага аргументи за липса на компетентност на издателя на отказа. Претендира разноски и представя списък.

Съдът след като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Няма спор по делото, че Д. С. Х. (преди И.) е сключила договори за банков кредит от 2.12.2014г. с „Транскарт Файненшъл Сървисис“ АД и от 28.04.2015г. с „Кредит Гаранция“ ЕООД.

С договор за цесия от 07.11.2022г., сключен с „Транскарт Файненшъл Сървисис“ АД /цедент/, с който вземането на ФЛ е прехвърлено ведно с всички лихви, привилегии и обезпечения на „ЕОС Матрикс“ ЕАД (предишно „ЕОС Матрикс“ ЕООД). С договор за цесия от 09.03.2016г., сключен е „Кредит Гаранция“ ЕООД /цедент/, с който вземането на ФЛ е прехвърлено ведно с всички лихви, привилегии и обезпечения на „ЕОС Матрикс“ ЕАД (предишно „ЕОС Матрикс“ ЕООД).

С изявление-покана от Д. Х. вх. № In-2026-02317 от 05.02.2026г. и приложения - имейл от адв. Г. В. от 04.02.2026г. жалбоподателката на снование чл. 110 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) е направила възражение за изтекла погасителна давност на кредитите, по които „ЕОС Матрикс“ ЕАД се легитимира като правориемник и кредитор в ЦКР. Изрично е заявено, че няма да заплати доброволно задълженията. Поради направеното възражение за изтекла погасителна давност жалбоподателката е поискала да бъде преустановено събирането и подаването на информация за кредита, с което отпада и задължението на „ЕОС Матрикс“ ЕАД да подава информация за тях в ЦКР. Отново във връзка с направеното възражение Д. Х. е посочила, че не е налице и легитимен интерес от обработването на личните й данни по смисъла на чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД. Едновременно с това е оспорила и наличието на основание по чл. 6, § 1, б. „в“ от ОРЗД, поради липса на законово задължение на „ЕОС Матрикс“ ЕАД да обработва личните й данни, както в ЦКР, така и в системите на дружеството. По изложените съображения, Д. Х. е поискала на основание § 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от ОРЗД, без ненужно забавяне да бъдат изтрети личните й данни, както от системите на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, така и да се преустанови подаването на информация за нея в ЦКР в раздела за текущо състояние на кредитите и да се заличи информацията в раздела за просрочия по активни и по погасени кредити.

В отговор изх. № ОИТ – 2026 – 00740 от 27.02.2026 г. на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, изпратен на електронната поща на жалбоподателката, „ЕОС Матрикс“ ЕАД, представлявано от Т. И. В., чрез пълномощника гл. юрк. М. М., е посочено, че „изразяват становище“ във връзка с полученото писмо, входирано в деловодната система на дружеството, чрез което отправя искане за заличаване и подаване на коригираща информация до ЦКР относно кредитно задължение. В изложението на отговора е отразено, че приема неоснователно твърдението на жалбоподателката за погасяване на вземането по давност.

Във връзка с искането за заличаване на лични данни и за корекция на подаваната информация към ЦКР в отговора на „ЕОС Матрикс“ ЕАД е посочено, че на основание чл. 12, ал. 4 от ОРЗД, дружеството в качеството си на администратор на лични данни, не може да ги уважи. Данните, които обработва, са необходими за целите, за които са събрани, а именно управление и легитимен интерес от обработка на данни с цел събиране на придобити вземания. В рамките на тези дейности дружеството изпълнява и законово задължение за подаване на информация към ЦКР, регламентирано със съответната Наредба. Посочено е, че доколкото задължението на Д. Х. към дружеството не е установено като погасено, то липсва и предпоставка за искането за заличаване на личните й данни и за подаване на коригираща информация в ЦКР. Предвид изложеното в отговора е отразено, че обработването на личните данни продължават да бъдат необходими за целите, за които са събрани. Отговорът е подписан от юрисконсулт в „ЕОС Матрикс“ ЕАД – М. М..

С оглед така установеното, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта, в законоустановения срок,

срещу годеи за оспорване акт, представляващ отказ да се заличат лични данни и да се подаде коригираща информация до Централния кредитен регистър относно кредитно задължение.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

От съдържанието на изявление-покана от Д. Х. вх. № 1п-2026-02317 от 05.02.2026г. и приложения - имейл от адв. Г. В. от 04.02.2026г., се установява, че са отправени две искания до администратора на данни с различно правно основание и предмет, като е издаден отговор изх. № ОИТ – 2026 – 00740 от 27.02.2026 г. , подписан от юрк. М. М.. Двете искания са свързани с две различни законови задължения на „ЕОС Матрикс“ ЕАД – едното в качеството му на финансова институция, регистрирана по чл. 3а от Закона за кредитните институции (ЗКИ), в изпълнение на Наредба № 22 на БНБ от 2009 г . за ЦКР (Наредбата), и второто – в качеството на администратор на лични данни, произтичащо от ОРЗД.

На първо място, съдът приема, че следва да бъде обсъдена компетентността на издалия отговора юрисконсулт в „ЕОС Матрикс“ ЕАД, каквото е изискването на чл. 146, т. 1 вр. чл. 168 от АПК.

Производството по искането за коригиране на предоставяна от дружеството информация в Централния кредитен регистър е уредено в чл. 24 от Наредба № 22 от 16.07. 2009 г . за Централния кредитен регистър на БНБ (Наредбата). Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към Централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. В чл. 10, ал. 3 е предвидено, че институциите подават към Централния кредитен регистър ежемесечно до 15-о число на месеца, следващ отчетния, информация за състоянието по всички активни кредити на техни клиенти към последната дата на отчетния месец. В същия срок подават и информация за извършените корекции по кредити на техни клиенти за предходни отчетни периоди. В чл. 24, ал. 1 – 3 от Наредбата е предвидено, когато лице установи неточност на съдържащата се за него информация в ЦКР, може да подаде писмено заявление до институцията по чл. 4, ал. 1, която я е подала към регистъра, за извършване на корекция на установена от него неточност. В срок до 7 работни дни от получаване на заявлението институцията по чл. 4, ал. 1 е длъжна да го разгледа и да даде писмен отговор до заявителя. Ако искането е основателно, институцията по чл. 4, ал. 1 извършва корекцията и подава коригираните данни към информационната система на ЦКР в срока и по реда на чл. 10, ал. 3 от Наредбата.

В разглеждания случай следва да се приеме, че отговорът от 27.02.2026 г. на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, подписан от юрисконсулт на дружеството, в едната си част има белезите именно на акт по чл. 24, ал. 2 от Наредбата, който по същество съдържа отказ на финансовата институция да подаде коригирани данни към ЦКР. От представеното по делото пълномощно за юрисконсулт М. М., не може да се направи извод за валидност на този отговор, както по отношение на лицето, което се сочи за упълномощител, така и че служителят е упълномощен да изготвя отговори по реда, смисъла и заявлението по чл. 24 от Наредбата. Съгласно тази разпоредба "ЕОС Матрикс" ЕАД, което именно е регистрираната институция по чл. 3а ЗКИ и вр. с чл. 4, ал. 1 от Наредбата, дължи да разгледа и да отговори писмено на постъпилото заявление от лицето, установило, че съдържащата се за него информация в Централния кредитен регистър е неточна. Представеното по делото пълномощно не упълномощава юрисконсулта да се произнася по заявленията за

коригиране на подаваната към ЦКР информация. В пълномощното са изброени конкретни действия по представителство на дружеството в изрично упоменати производства и пред държавни органи, сред които не са правомощия за производства и органи по ЗКИ. Общото посочване в т. 12 да представлява дружеството при подаване на отговори на постъпили жалби, молби и писма от длъжници по никакъв начин не упълномощава юрисконсулта да разглежда и да даде писмен отговор, като се произнесе по заявлението за коригиране на подаваната към ЦКР информация, каквато компетентност има "ЕОС Матрикс" ЕАД като регистрирана институция по чл. 3а от ЗКИ при установена неточност на подаваната информация. От изложеното се налага извод, че горепосоченият отказ е издаден при липса на компетентност - нарушение по чл. 146, т. 1 от АПК.

Безспорно е и обстоятелството, че същият юрисконсулт в процесния отговор се е произнесъл от името на дружеството по писмото – възражение и в частта, с която от администратора на данни "ЕОС Матрикс" ЕАД е поискано заличаване и изтриване на лични данни по чл. 17 от ОРЗД на жалбоподателката. При разглеждане на такова искане се прилага ОРЗД и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). По подаденото писмо-възражение, имащо характер на заявление следва да се произнесе администраторът на лични данни по аргумент от чл. 17 и чл. 19 от ОРЗД, тъй като се касае за упражняване на права на субекта на данни по чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от ОРЗД във връзка с чл. 37б от ЗЗЛД, спрямо администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от ОРЗД. Задълженото лице, което трябва да изтрие личните данни без ненужно забавяне, когато е приложимо някое от посочените в чл. 17, § 1, б. „а“ до б. „е“ от ОРЗД основания, е администраторът на лични данни, който е компетентен орган да се произнесе със съответен акт по заявление или друг вид искане от субект на данни за упражняване на права по посочения текст от ОРЗД. В приложеното по делото пълномощно няма данни да е предоставена компетентност на юрисконсулт М. М. да се произнася със съответен акт по искания от субект на данни за упражняване на права по чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от ОРЗД. Както бе посочено, упълномощаването е общо за представителство на дружеството пред КЗЛД и съдебни органи, да подава молби, искания, заявления, уведомления, становища и т. н. от името на дружеството, както да получава и заверява всякакъв вид документи и да извършва правни и фактически действия във връзка с упражняването на посочените права. Упълномощаването в т. 12 да подава отговори на постъпили жалби, молби и писма от страна на длъжници, също не представлява акт по прехвърляне на компетентност и не създава такава по смисъла на ОРЗД. Юрисконсултът, подписал отговора от името на администратора на данни, няма никакви правомощия по ЗЗЛД и ОРЗД, като това се потвърждава и от отговорът, с който е представена преписката по оспорването на отговора.

При проверка в публичния регистър на администраторите и обработващите лични данни, които са определили длъжностни лица за защита на данните в електронната страница на Комисия за защита на личните данни за "ЕОС Матрикс" ЕАД е отразено, че длъжностно лице по защита на личните данни е Д. А. Б..

Изложеното налага извод, че отказът по чл. 17, § 1 от ОРЗД също е издаден от некомпетентен орган, доколкото е подписан от лице, което не разполага с материална компетентност, съобразно посочените права в пълномощното, което представлява основание за обявяване на нищожност на оспорения отговор.

При наличие за нищожност не е необходимо да се обсъждат останалите възражения в жалбата.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния орган "ЕОС Матрикс" ЕАД за произнасяне по изявление-покана от Д. Х. вх. № In-2026-02317 от 05.02.2026г. и приложения - имейл от адв. Г. В. от 04.02.2026г. с правно основание 24, ал. 2 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър и с правно основание чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от ОРЗД, в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебния акт.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция от жалбоподателката, настоящата инстанция счита, че на Д. С. Х. следва да се присъдят разноски в общ размер на 205.11 евро, представляващи заплатена държавна такса – 5.11 евро и адвокатско възнаграждение – 200.00 евро, платено в брой при сключване на договора за правна защита и съдействие. Претендираното адвокатското възнаграждение е под минималното предвидено в чл. 8, ал. 2, т. 10 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа сума от 900 лева (превалутирана - 460.16 евро) за защита по административни дела по Закон за защита на личните данни.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд – София-град, 76 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на отказ по искане на основание чл. 17, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], обективиран в отговор изх. № ОИТ – 2026 – 00740 от 27.02.2026 г. на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, подписан от главен юрисконсулт в дружеството.

ИЗПРАЩА преписката на компетентния орган "ЕОС Матрикс" ЕАД за произнасяне по изявление-покана от Д. Х. вх. № In-2026-02317 от 05.02.2026г. и приложения - имейл от адв. Г. В. от 04.02.2026г. с правно основание 24, ал. 2 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър и с правно основание чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Общия регламент относно защитата на данните.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 174 от АПК 14-дневен срок за издаване на административен акт.

ОСЪЖДА "ЕОС Матрикс" ЕАД с ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], Сграда 15, вх. А, ет. 4 да заплати на Д. С. Х. с ЕГН [ЕГН] и адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] сумата от 205.11 (двеста и пет и единадесет) евро, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.